

MỐI TÌNH ĐẦU

NGUYỄN KIM XUYỀN

Tôi là người Việt Nam. Thật ra, cho đến bây giờ tôi vẫn chưa từng một lần sinh sống xa nhà. Lần này sống một mình ở Wakayama là lần đầu tiên của tôi. Quả nhiên, thật sự rất khó khăn. Những ngày đầu vừa dọn đến ký túc xá dành cho sinh viên nước ngoài, tôi chẳng quen biết ai, cũng không gặp được ai. Thật ra là vì mọi người sống trong ký túc xá đều ở trong phòng của mình, không bước chân ra ngoài, và tôi cũng thế. Đối với một người đã quen sống ở thành phố lúc nào cũng nóng bức như tôi thì cái mùa xuân không lạnh lắm này của người Nhật, cũng khiến cho tôi lạnh đến phát run. Dọn đến Wakayama, những một tuần sau thì học kỳ mới mới bắt đầu. Điều đó có nghĩa là, suốt trong một tuần lễ ấy, tôi không gặp một ai, cũng không nói chuyện với bất kỳ ai. Thật sự tôi đã rất buồn chán, nhớ người thân, bạn bè ở Việt Nam, ngoại trừ suốt ngày ngồi trong phòng sử dụng máy vi tính ra, tôi không biết mình nên làm gì, hay nên đi đâu cả. Người xưa có câu “Nhàn cư vi bất thiện”. Trong lúc cô đơn nhất, tôi đã gặp được “Mối tình đầu” của mình ở thành phố Wakayama này. Đó là, siêu thị MESA.

Nói MESA là “mối tình đầu” hoàn toàn không phải là nói quá. MESA ở cạnh ký túc xá nên chỉ cần đi bộ hai phút là đến nơi. Ở đó có đủ những món mà tôi cần. Như là những món đã được chế biến, nước uống, bánh kẹo, đồ ngọt... cả món Việt Nam cũng có. Tuy đây là siêu thị có giá cả đắt nhất ở đây, nhưng với tôi lại là siêu thị tiện lợi nhất. Không cần phải đi tìm kiếm nhiều cũng có thể mua được thứ mình muốn mua. Chẳng hạn như gần đây, bỗng nhiên tôi muốn ăn món “tàu hũ nước đường”. Loại tàu hũ đó không phải là tàu hũ thông thường, mà là loại tàu hũ rất trơn và mềm, nếu muốn ăn thì phải tự mình làm tàu hũ. Thế nhưng, ở MESA tôi đã tìm được loại tàu hũ đó mà không cần phải làm. Tôi thật sự rất mừng, và càng yêu MESA hơn nữa.

Và nhất là, một trong những lý do khác khiến tôi yêu MESA chính là nhà sách ở đó, nhà sách TSUTAYA. Lần nào cũng thế, hễ bước vào trong nhà sách là tôi không muốn về nữa. Bởi vì ở đó có hàng đồng sách, truyện tôi muốn đọc, muốn mua. Tôi có thể tìm ra những cuốn sách tôi thích ở đó. Hơn nữa, ở tầng hai còn có tiệm cho thuê sách và DVD. Thuê 10 quyển truyện trong một tuần chỉ tốn có 500 yên mà thôi, rẻ hơn mua một quyển sách đến 10 lần. Giá thuê DVD cũng rất rẻ. Vì thế, tôi đã có thể đọc được rất nhiều truyện. Và rồi, tôi còn có STARBUCKS. Sau khi thuê truyện xong, tôi có thể vào STARBUCKS mua một ly cà phê ngon lành, rồi vừa nhâm nhi vừa từ từ thưởng thức những quyển sách vừa thuê, lại vừa có thể ngắm cảnh bên ngoài. MESA thật sự giống như một thiên đường. Đôi khi ở một mình, nhớ gia đình, nhớ bạn bè, buồn vô cùng đến mức chảy nước mắt. Nhưng từ khi biết đến sự tuyệt vời của MESA, số lần khóc của tôi cũng giảm đi rất nhiều.

Tôi đã ở MESA và trải qua tuần đầu tiên ở Nhật Bản của mình. Nhờ có MESA mà đã vui lên được một chút. Về sau, tôi có biết thêm vài siêu thị có giá rẻ hơn, nhưng quả nhiên tôi vẫn thích MESA nhất. Không chỉ vậy, tôi còn không giỏi đạp xe đạp. Cứ mỗi lần đạp xe đạp là lại có đủ rắc rối xảy ra với tôi. Không biết tôi đã khóc bao nhiêu lần vì nó nữa. MESA rất gần, vì vậy tôi không cần đạp xe, đi bộ hai phút cũng đến nơi, vô cùng tiện lợi. Người ta nói, ấn tượng ban đầu rất quan trọng. Với tôi, vì ấn tượng ban đầu về MESA quá tốt nên MESA luôn là nhất. Cho đến bây giờ, mỗi khi bị stress, tôi đều vào MESA. Không chỉ có thể mua đồ ăn, thức uống, truyện, DVD,

mà còn cho tôi một cảm giác rất yên tĩnh. Dù rằng người dân ở Wakayama rất tốt, nhưng là con người thì không thể ở cạnh tôi mãi được. MESA thì khác, trong một năm này, lúc nào cũng sẽ ở bên tôi. Lúc nào tôi muốn đi tôi cũng có thể đi. Những lúc tôi không muốn giao tiếp, muốn ở trong thế giới chỉ có mình mình, tôi cũng có thể đến MESA. Tôi đã yêu MESA như thế đấy. Là vì tôi thích MESA, là “mối tình đầu” của tôi. Lúc buồn, lúc chán, lúc vui thì sẽ đến gặp nhau, không phải là việc mà người yêu hay làm đó sao?